

1 ישנו בכל שני חדשים, ועאכו"כ בנוגע לאדר ראשון ואדר שני, שהחילוק שביניהם אינו אלא בנוגע
2 לקטנות וגדלות, כמו החילוק שבין פורים שבאדר שני שנקרא "פורים גדול" לפורים שבאדר ראשון
3 שנקרא "פורים קטן"⁶¹, שחילוק זה הוא רק בכמות, אבל ענינם אחד הוא], וכמו החיבור שע"י קרן זוית,
4 שאינה בבחי' מציאות⁶².

5 וכמו"כ בנוגע לבנ"י, ש"דומין ללבנה"⁶³ ו"עתידין להתחדש כמותה"⁶⁴ - שתחילה צריך להיות הענין
6 ד"יפקד מושבך", שמתבטל ממציאותו לגמרי ("אינגאנצן אויס מציאות"), ועי"ז נעשה הענין ד"ונפקדת",
7 ועד שע"יז באים למ"ש בסיום ההפטרה: "עד דוד הגדיל"⁶⁵.

8 וכן הוא גם בנוגע לענין המנין שבפרשת פקודי, שמורה על החשיבות והחביבות כו' - שבהקדמה
9 לזה צריך להיות ענין הביטול, כמודגש בדברי רש"י בנוגע למנין בני"י: "להודיע חיבתן שנמשלו לנכבדים"
10 - כוכבים דוקא (ולא חמה ולבנה), שבהם ישנו ענין הקטנות והביטול⁶⁶ (משא"כ בחמה ולבנה, ולכן
11 לעתיד-לבוא נאמר⁶⁷ "וחפרה הלבנה ובושה החמה"), והיינו, שדוקא ע"י ענין הקטנות והביטול נעשה
12 אמיתית ענין החשיבות והחביבות.

13 וענין זה מרומז בכך שענין המנין נאמר בלשון "פקודי", וגם בפרשת שקלים נאמר הלשון
14 "לפקודיהם", "כל העובר על הפקודים" - שזהו בדוגמת ענין הביטול ד"כי יפקד".

15 יא. וההוראה מזה:

16 ישנם החושבים שכדי לפעול על הזולת צריכים להיות בבחי' מציאות וישות והתפשטות יותר, ואז
17 יצליחו לפעול על הזולת יותר מאשר ע"י תנועה של ביטול. שכן, בהיותו בתנועה של התפשטות ביותר
18 ביכלתו להגיע למקומות נוספים, ובמילא יתוסף יותר הפעולה על הזולת.

19 אך האמת היא - להיפך, כאמור, שהענין ד"ונפקדת" נעשה דוקא עי"ז ש"יפקד מושבך", והיינו,
20 שע"יז שמתבטל ממציאותו, נעשה שליח של הקב"ה, ואז יש בכחו לפעול כו'.

21 יב. וכאן המקום להזכיר לטובה ולברכה את התלמידים השלוחים⁶⁸ שנסעו מעבר לים כדי לעסוק
22 בהפצת היהדות והפצת המעיינות, ועשו זאת מתוך שמחה וטוב לבב - שתהי' להם הצלחה מופלגה
23 למעלה מדרך הטבע, ללא מדידות והגבלות כו'.

24 ולהעיר, שישנם כאלו שמתעקשים להישאר כאן דוקא, למרות שבהיותם כאן אינם עושים מאומה,
25 "זיי ווערן צוריקן"... ומונחים בענינים של מה-בכך, ועוד למטה מזה; אילו היו נוסעים למקום אחר -
26 היו עוסקים בהפצת היהדות והפצת המעיינות, ואילו בהיותם בברוקלין - אינם עושים מאומה, ומונחים
27 בענינים של מה-בכך, ולדוגמא - כפי שנעשה המנהג אצל ה"שפיץ דשפיץ", שבכל יום צריכים לקרוא
28 העיתון ולשתות "דזשוס" כו', וכל כך מוכרח הדבר, עד שלולי זאת אינם יכולים להתפלל, ועאכו"כ
29 שלולי זאת אינם יכולים לעסוק בהתבוננות שקודם התפלה...

30 ולעומת זאת - השלוחים הנ"ל קיימו את הציווי "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך"⁶⁹ כפשוטו
31 ממש, ללא "פשט'לאך", מבלי הבט על כך שבהיותם שם צריכים להיטלטל ולהתייגע ("וואַלגערן זיך"),
32 וללא קריאת עיתון ושתית "דזשוס"!!!

33 ו"נערים פני זקנים ילבינו"⁷⁰ - שכאשר יבוא המשיח, יהיו הם הראשונים שילכו לקראתו, והם יקחו
34 עמם ("דיי וועלן מיט-שלעפן מיט זיך") את השאר!

(66) ראה גם תו"מ חל"א ע' 125.

(67) ישע"י כו, כג. וראה דב"ר פ"א, יד.

(68) ראה לעיל ע' 114 הערה 61. וש"נ.

(69) ר"פ לך לך.

(70) סוטה בסופה (מט, ריש ע"ב). וראה גם תו"מ ח"מ ע'

.321. וש"נ.

(61) ראה לקר"ש חכ"ו ע' 210 הערה 8. וש"נ.

(62) ראה תו"מ ח"ה ע' 242. וש"נ.

(63) ראה סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. אוה"ת בראשית ד, סע"ב

ואילך. ועוד.

(64) סנהדרין מב, א.

(65) שם, מא.